Дорога в стежку перейшла
І стала вже самим міжтрав'ям…
І степ – немов суцільний шлях,
Шумкий і зелен-кучерявий.

І трави неба дістають,
І припадають зорепилом…
Вже й світ – немов правічна путь –
Тим зорепилом окропило.

І ніби хвиля, що весла
Ніяк не зважиться покинуть,
Припав до зір Чумацький Шлях,
В півнеба розпроставши спину.